

**Toto je druhý príbeh Bobuly.
 Prečítajte si ho a potom ho znova vytvorte!**

ČAROVNÁ PYŽAMA

Bobuľa sa už cítila ako tuleň. Akokoľvekvek trepotala ručičkami, stará mama ju aj tak umývala ako nejakú redkovku. Najhoršie bolo, že stará mama napustila do vane vždy len trošičku vody. Keď sa Bobuľa postavila, neťahala jej ani po členky. V takej malej vode by sa nedokázala okúpať ani najmenšia kačička.

– Bobuľa, dnes večerníček nebude, – povedal starý otec po večeri.

– Dnes musíš ísť spinkať skôr, aby si ráno dokázala vsať. Na trh pôjdeme veľmi skoro.

Bobuli sa začali v očiach ligotať krokodílie slzy. Jedna chcela už-už spadnúť s hlasným čľupnutím na koberec, no starý otec povedal, že jej ukáže niečo, čo ešte nikdy nevidela.

Chytil dievčatko za ruku a viedol ho do prednej izby. V prednej izbe bol vždy veľký poriadok, nikto tam nechodil a keď sa predsa len opovážil, musel si dať dole ešte aj papučky.

Vstúpili do prednej izby. Naboso, pravdaže. Potichu, aby si ich stará mama nevšimla. Starý otec otvoril jednu vysokánsku skriňu. Chvíľu pŕmkaľ, potom šmátral v skrini, vytiahol z nej niečo, zatvoril dvere a už aj boli z izby von. Hoci Bobuľa chcela tú izbu ešte trochu preskúmať, pretože tam bolo strašne veľa neobjaveného.

– Starý otec pomaly rozhrnul látku, ktorú vytiahol zo skrine.

– To je pyžama! Pásikovaná pyžama! – vykričlo dievčatko.

– Je to čarovná pyžama!

– Čarovná? – zašepkala Bobuľa a ešte aj dýchala tichšie.

– Áno. Túto pyžamu nosila tvoja mama. Vyskúšaj si ju!

Bobuľa si opatrne obliekla čarovnú pyžamu, lenže aj rukávy, aj nohavy boli urastené.

– Robí ma tá pyžama neviditeľnou? – spýtala sa.

– Nie. Ale keď v nej budeš spinkať, tak narastieš.

Starý otec zdvihol duchnu a Bobuľa skočila z rozbehu do postele. Keď zaspávala, cítila, ako sú stále svoje ruky a nohy dlhšie a dlhšie.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.